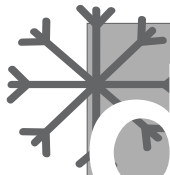
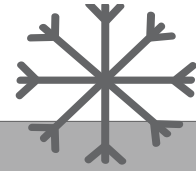

Tijdschrift van
Liberal Arts
& Sciences

de LASpost

3e editie, maart 2008

Wintereditie

De schoonheid van de sneeuwvlok - Studeren in het buitenland - Wintertijd - Al Gore - Over tijd en tijdsbeleving - Wat je hebt gemist - Stampot - Wintersport - en meer..

Redactioneel

Beste lezer

Karin Lammers
Hoofdredacteur

Fietsend door de kou met handschoenen aan en een dikke muts op mijn kop mopper ik op de winter. Verschrikkelijk dat koude weer. Van het fietsen krijg je het warm maar toch koelt je gezicht zo af dat je er koppijn van krijgt. Schaatsen heb ik nooit de lol van ingezien en op wintersport

ben ik nooit geweest. De winter is er alleen maar om de mens tegen te werken, alles gaat net even wat moeizamer. Maar toen zag ik ineens een klein beginnend krokusje opkomen in een gemeentelijk grasperkje. Deze winter heeft de natuur bedrogen, de bloembollen dachten dat het lente was, de vogeltjes dachten het, nu ik nog!

Het is een vreemde tijd, al dat gepraat over het klimaat en onze mogelijke bijdrage hieraan. Wel of geen verwarming van de

aarde, wel of geen spaarlampen in huis. De LASpost geeft jullie dit keer een greep uit alle discussies rondom de winter. Van wintersportverhalen tot klimaatdiscussies, alles komt langs. Dus voor de laatste koude weken van het jaar is hier de LASpost met als thema: Winter. Ga lekker bij de verwarming zitten, kop warme chocolademelk erbij en geniet ervan!

Oneindige
sneeuwvlokken

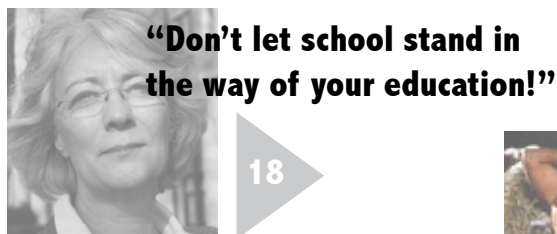
Wie is die LASser?

Stamppot

unox

10

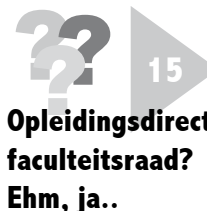
“Don't let school stand in
the way of your education!”

18

Weh im schnee?

13

Opleidingsdirecteur, OC,
faculteitsraad?
Ehm, ja..

Tijd van begin tot eind

6

Colofon

LASPOST
Krantencommissie van studievereniging Atlas

Apothekersdijk 4 app 2
2312 DC Leiden
Telefoon: 0620010459
E-mail: laspost@usatlas.nl
Internet: www.usatlas.nl

Voorzitter: Karin Lammers
Secretaris: Katinka Roosen
Penningmeester: Kyra Weaver
Acquisitie-functionaris: Jos Mooijekind
PR-Functionaris: Linda Rijkhoek

Redactie:
Hoofdredactie: Karin Lammers
Eindredactie: Douwe Kiela, Kyra Weaver
Vormgeving: Roanne van Leijden

Redacteuren:
Anita van Rootselaar, Joris Tieleman, Jos Mooijekind, Karin Lammers, Katinka Roosen, Linda Rijkhoek, Roanne van Leijden, Nura Rutten

Bijdragen van:
Andre Klukhuyn

Inhoud

Beste lezer....	2
Post van klukhuhn Over sneeuwvlokken...	4
Wie is die LASser? Wie is Elwyn D.?	5
Wetenschappelijk Artikel Over tijd en tijdsbeleving	6
Opinie Nobelprijs voor Al Gore??	8
LA&S	9
Winterpagina	10
Column	
Recept	
Gedicht	11
Kort verhaal	12
Weh im Schnee	13
Atlas	14
Bericht van het Atlas-bestuur	
Bestuur	15
Hoe zit dat eigenlijk?	
Atlas	17
Wat heb je gemist?	
Interview	18
Ria van de Lecq	
Vakrecensie	19

In de volgende **LASpost**:

“Keuzevrijheid”

Meeschrijven over het thema
of over iets anders?

laspost@usatlas.nl

SEKS, DRUGS & ROCK 'N ROLL!

Sputen en slikken met **BLAST!**

IN DE HOLLYWOOD-FILMVERSIE
VAN HET LEVEN VAN KURT COBAIN
WERD GEKOZEN VOOR EEN
HAPPY END

Kijk op de site om je aan
te melden voor de opnames

Post van Klukhuhn

Andre Klukhuhn is door zijn interesses nauw verbonden met onze studie. Hij heeft scheikunde gestudeerd. Daarnaast heeft hij een brede belangstelling voor alles wat het leven te bieden heeft. Scheikunde, geschiedenis, kunst en filosofie komen bij hem dan ook allemaal aan bod. Met zijn lezing "Liever de Gifbeker" opende hij tot twee jaar geleden het studiejaar voor elke lasser.

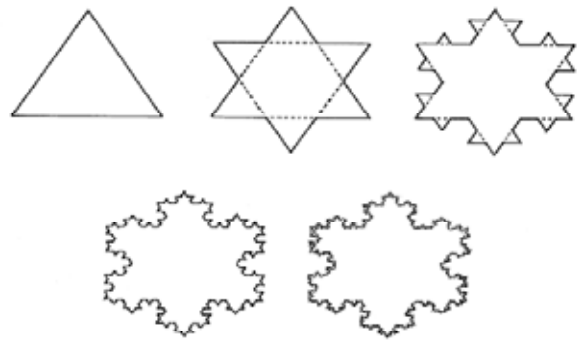
Elke LASpost een bijdrage, zoals alleen Klukhuhn dat kan.

Beste redactie,

De winter staat bij schrijvers en filosofen niet zo goed bekend. Als dit jaargetijde al ter sprake komt, dan is dat meestal in negatieve zin. Zo schreef William Shakespeare in zijn Midzomernachtsdroom over 'de toornige winter' en Friedrich Nietzsche was bijvoorbeeld zo iemand die het liefst in de herfst al zijn biezen pakte om de ellende van de winter te ontvluchten: 'Hier is herfst en oogst en overvloed en namiddag en verre zeeën: maar juist nu moet ik een vogel zijn en boven jullie hoofden naar het zuiden wegvliegen: vanuit jullie herfst voorspel ik jullie een winter en ijzige armoede.' Als je dit leest tijdens een hittegolf, als het buiten blakert en zindert, lopen de koude rillingen al over je rug.

Toch is dat kwade licht waarin de winter staat een beetje merkwaardig, met name voor filosofen, omdat juist in die tijd de avonden lang zijn, de klok langzamer lijkt te tikken, en de gelegenheid zich geregeld voordoet om te mijmeren of een interessante kwestie zonder haast of jachtigheid te overdenken. Starend in de flakkerende vlammen van het haardvuur of naar de dwarrelende sneeuwvlokken buiten in het lantaarnlicht komen de gedachten als het ware vanzelf op gang en nemen dan dezelfde grillige, dansende loop vol onverwachte wendingen. Alleen de sneeuwvlok zelf bevat al een klein universum waarin de gedachten op hun ontdekkingstocht makkelijk weg kunnen dwalen.

Een sneeuwvlok is een bijzonder fraai, zogenaamd fractaal verschijnsel, wat wil zeggen dat bij de vorming van het kristal dezelfde basisstructuur zich op steeds kleinere schaal herhaalt. De uitwendige vorm van een sneeuwkristal kan beschreven worden met wat in de wiskunde een Koch-kromme of een Koch-eiland wordt genoemd. Een Koch-eiland begint met een gelijkzijdige driehoek met een zijde waarvan we de lengte voor het gemak op 1 stellen. Vervolgens delen we elk van de drie zijden in drie gelijke stukken. Het middelste stuk van elke zijde dient weer als basis voor een nieuwe gelijkzijdige driehoek, maar nu dus met een zijde van $1/3$. Elk van de oorspronkelijke zijden bestaat nu uit vier gelijke stukken die in het midden een zaagtand vormen en heeft een totale lengte van $4/3$. Alle twaalf stukken worden weer in drieën gedeeld, waarna het middelste stukje, met een lengte van $1/9$, weer de basis van een gelijkzijdige driehoekje is enzovoort.

Na oneindige herhaling van dit proces ontstaat egesloten gekreukelde lijn van oneindige lengte ($4/3 \times 4/3 \times \dots$) die toch een beperkt oppervlak omsluit, omdat meetkundig eenvoudig te bewijzen is dat het altijd kleiner blijft dan de oppervlakte van de omgeschreven cirkel van de oorspronkelijke driehoek. Van dit merkwaardige verschijnsel raakte de dichter Rogi Wieg diep onder de indruk:

De sneeuwvlok is voor getallen en letters te eigenzinnig. Dit werkstuk benadert niets, het heeft een onmeetbare omtrek en gaat over een niet uit te spreken bestaan.

Dat sneeuwvlokken zulke fraaie poëtische gedachten kunnen voortbrengen komt, volgens de schrijver en wiskundige Gerrit Krol, omdat de vlokken en de gedachten over de vlokken zo op elkaar lijken: 'Wat is mooi? Zoals een sneeuw kristal ontstaat, zo kunnen er ook beelden in ons hoofd ontstaan - eenvoudig omdat de onderdelen ervan in elkaar passen, een andere oorzaak heeft het niet. Wat past is goed, want dat blijft zitten en wat niet past, gaat voorbij.'

Het zou een treurige toestand zijn als we vanwege de klimaatverandering, die door schrijvers en filosofen overigens met geluich zal worden begroet, het in het vervolg met sneeuwloze winters zonder vrieskou moeten stellen, omdat daarmee ook onze kristallijne gedachten wel eens zouden kunnen vervloeien, en de filosofie tot een verwaterd soort denken wordt.

Wie is die LASser?

In de rubriek Wie is die LASser wordt elke keer een LASser over het voetlicht gehaald die er op één of andere manier uitspringt. Gelukkig hebben we daar geen gebrek aan. Deze keer hebben we een wel heel druk jongmens weten te strikken, die op het moment van schrijven al weer 66 dagen terug is van zijn uitwisseling op 8326,772 kilometer hiervandaan. Nog steeds is de actiefste LASser van het moment: Elwyn D!

Waar ben je?

Op dit moment studeer ik voor drie maanden aan de University of California, Santa Barbara (UCSB), in de Verenigde Staten. Een universiteit die aan zee ligt. Ik weet dat er veel vooroordelen zijn over studeren in Californië, zoals mooi weer en eindeloze feesten. Ik kan je verzekeren: deze vooroordelen zijn waar. Het heeft tot nu toe nog maar twee keer geregend en voor de rest is het bijna iedere dag wel mooi weer.

Was het moeilijk te regelen?

Van tevoren lijkt het een hoop regelwerk, en dat is het natuurlijk ook wel, maar mijn ervaring is dat zodra je de beslissing genomen hebt dat je in het buitenland wil gaan studeren, je er gewoon voor moet gaan. Het kost even wat tijd, maar het invullen van formulieren en het andere regelwerk is niet moeilijk. En achteraf denk je er niet meer aan.

Hoe ziet je week eruit?

Maandag: volleybal en tennis in de ochtend; college in de middag; 's avonds nog vaak een lezing of film. Dinsdag: twee colleges in de ochtend en eentje in de avond. Woensdag: opnieuw volleybal, tennis en college; 's avonds vaak nog meer sport. Donderdag: 's morgens les en in de middag vrij; vaak een mooie gelegenheid om het strand op te zoeken of het zwembad op de campus. Vrijdag: hele dag werkgroepen, tussendoor nog wat studeren in de bieb of uitbrakken van de avond ervoor. Vrijdagavond: uitgaan, vaak huisfeestjes in de buurt. Zaterdag en zondag: bijlezen, leuke activiteiten, reises en 's avonds natuurlijk nog wel even een feestje. Grappig is trouwens dat ik voor de volleybal- en de tennislessen studiepunten krijg. Twijfel alleen wel of de Utrechtse examencommissie die ook gaat erkennen... Ik ga Ria nog wel even een aardig mailtje sturen.

Waarom wilde je weg uit Nederland?

Omdat het goed is om ook eens te beseffen dat er meer is dan Nederland. Op wereldschaal stelt Nederland niet heel veel voor, hoewel we het economisch zeer goed doen. Hier in Amerika weten mensen niet zo heel veel van Nederland. Ik heb al een aantal keren het verschil tussen Nederland, Amsterdam, Holland (altijd lastig!) en Dutch (is dat niet Duits?) moet uitleggen. Amerikanen weten weinig van topografie. Ik heb al vragen gekregen als 'Ligt Holland nu naast Amsterdam?' en 'Hebben jullie ook een eigen taal?'. In een discussie met huisgenoten vroeg eentje aan mij: "The Netherlands, is that actually a country?" Toen ik deze vraag bevestigend beantwoord had, ging de discussie al snel verder over de vraag of Scandinavië nu wel of niet in Europa lag.

Hoe is het om in de VS te studeren?

Ik moet wel zeggen dat het Amerikaanse academische leven me inspireert. De docenten die ik nu heb doen duidelijk hun best om stof zo relevant mogelijk te maken voor studenten. Ook al duren de meeste colleges hier maar

75 minuten, toch proberen docenten je voortdurend bij de les te houden door je soms even te laten afleiden. Zo heeft een docent al een gaapsessie met de zaal gehouden, filmpjes van z'n playbackende zootje en een heel verslag gegeven (inclusief foto's) van een wielervedstrijd waar hij aan mee had gedaan. En wordt er veel aandacht besteed aan de actualiteit.

Wat mis je?

Mijn ervaring is dat je snel twee dingen gaat missen: contact met vrienden en familie en kleine, typische Nederlandse dingetjes. Als je zolang weg bent, maak je veel dingen mee en die wil je graag delen met anderen. Ondanks moderne communicatiemiddelen als Skype, mail en Messenger, blijft het contact toch anders. Maar heimwee heb ik nog niet gehad; zeker in de eerste weken leef je in een permanente roes en heb je eigenlijk te weinig tijd om stil te staan bij wat er allemaal om je heen gebeurt. Het voelt toch wel een beetje als een lange vakantie. En natuurlijk mis je de typische Nederlandse dingetjes: Drop. Goed bier (Budweiser Light is géén bier!). Maar ook, lekker uitgaan of een biertje drinken op een terrasje. Door de strikte alcoholwetten zijn er maar weinig clubs voor mensen onder de 21 en al helemaal weinig terrasjes. De meeste feestjes zijn dan ook (openbare) huisfeesten, waar je ook zonder uitnodiging zomaar binnen kunt lopen.

Wat is het leukste wat je daar gedaan hebt?

De opname van Dr. Phil in Los Angeles vond ik toch wel een bijzondere ervaring, vooral om de massahysterie van het publiek te zien. Ik zat voornamelijk daar voor de lol, maar een hoop mensen zitten daar omdat ze echt fan van Dr. Phil zijn. Ik heb mensen nog nooit zo hard zien roepen en juichen als toen er in het publiek boeken van Dr. Phil werden uitgedeeld...

Wat zijn de plannen nu?

Nu? Slapen. Morgen om negen uur 's morgens begint m'n volleybaltraining al. Het tijdsverschil is negen uur, dus als Nederland wakker wordt, ga ik slapen. Verder wil ik nog gaan zeekayaken, Disneyland bezoeken, surfen, oud- en nieuw vieren in San Francisco en ga ik in januari nog een paar dagen naar New York. Genoeg plannen voor de komende maanden dus... het studeren schiet er dan soms nogal bij in.

Heb je ons nog iets mee te geven?

Studeren is meer dan alleen braaf je ECTS-punten halen. Zorg dat je betrokken bent bij wat er in je omgeving gebeurt. Grijp mogelijkheden aan om eens een keer iets anders te doen dan wat je normaal doet. En geloof me, die zijn er in overvloed. Daarvoor hoef je niet per se naar Californië te gaan, al moet ik zeggen dat het strand en het mooie weer hier zéér aanlokkelijk zijn.

Door: Joris Tieleman

“Slechts door de tijd wordt de tijd overwonnen”

Tijd van begin tot eind: over tijd en tijdsbeleving

Door: Anita Rootselaar

Dagen worden korter en donkerder. Naast de stoep ligt een laagje ijs van een omgevallen emmer water. Morgen zal het weer ontdooien, als de dag weer een paar seconden langer en een graad of wat warmer is. Seizoenen schrijden voort, zoals ook de tijd dat doet. Seizoenen vormen jaren, dagen vormen maanden, minuten vormen uren. Alles gaat voorbij, een dag, een jaar, een mensenleven en wellicht ook ons bestaan. Is dat dan wat tijd is: het voorschrijden van de dingen?

De vraag wat 'tijd' nu is lijkt onzinnig, maar tegelijkertijd complex. 'Tijd' is immers een doodgewoon woord, maar kunnen wij ons wel een voorstelling maken van wat dat nu eigenlijk betekent, 'tijd'? Laten wij een kijkje nemen naar dat vreemde begrip 'tijd', te beginnen bij het begin.

Het begin der tijden

“In den beginne schiep God de hemel en de aarde”, aldus de eerste zinsede uit wellicht 's werelds bekendste boek. Maar wat was er dan voor dat begin? Een cruciale vraag over al het zijnde is of dit er altijd al is geweest, of dat het op een zeker punt ontstaan is. Beide ideeën zijn ergens tegenintuïtief. Zij druisen namelijk in tegen ons idee dat alles altijd een oorzaak moet hebben: iets wat er altijd al is kan geen oorzaak hebben gehad, maar er kan evenmin een oorzaak zijn voor het begin van het zijn. Voordat er iets was, was er immers nog niets - dus ook geen oorzaak.

Wat de huidige wetenschappelijke theorie over dit probleem gemeen heeft met de bijbel is dat beiden uitgaan van het idee dat het zijnde ooit is ontstaan. Het idee dat het heelal is ontstaan in een grote explosie, de 'Big Bang', is eenieder welbekend. Dat deze theorie bij velen de vraag oproept 'maar wat was er dan voor de big bang?', heeft mogelijk te maken met een aantal misconcepties over deze oerknal. Volgens de Big Bang theorie ontstond niet alleen alle materie in het universum met de oerknal uit een punt van oneindige dichtheid (een singulariteit), maar ook de ruimte en tijd. Er was dan ook geen sprake van een explosie in een bestaande ruimte, op een zeker moment in de tijd; voor de Big Bang was er nog geen sprake van ruimte en tijd.

Bij het bestuderen van de oerknal kunnen wij niet verder terugkijken dan 10^{-43} sec na big bang. Dit is de tijd die licht erover doet om de kleinste afstand waar we over kunnen praten, de Planck-lengte, te overbruggen - de Planck-tijd.

Meetbare tijd

Over alles wat voor de Planck-tijd gebeurt is niet zinvol te spreken. Maar niet alleen de in de Planck-tijd uit zich het ongrijpbare van de tijd: ook het hele concept van tijd zelf roept voor ons veel vragen op. De geschiedenis kent dan ook een rijk scala aan pogingen van de mens deze ongrijpbare tijd te vatten en het voortschrijden der dingen te categoriseren. Zij meet de tijd aan de hand van de gebeurtenissen die zich voordoen: de zon, de maan, winter, zomer, enzovoorts.

Een kalender (van het Latijnse woord 'calendae', wat de eerste dag van de maand was in de Romeinse tijdrekening) bepaalt de lengte en indeling

van een jaar op basis van deze gebeurtenissen. Wij kunnen drie types kalenders onderscheiden: de zonnecalender, de maankalender en de lunisolaire kalender.

De zonnecalender is gebaseerd op de omwentelingen van de aarde om de zon, de maankalender op de omwentelingen van de maan om de aarde. De lunisolaire kalender combineert de beiden in een gebonden maanjaar. De huidige westerse kalender is de Gregoriaanse kalender, een zonnecalender. De basis voor de Gregoriaanse kalender is in 735 voor Christus ontwikkeld door Romulus, de mythologische eerste Romeinse koning. Na verschillende aanpassingen door onder meer Julius Caesar is uit de kalender van Romulus na de laatste aanpassing in 1582 onze huidige Gregoriaanse kalender ontstaan.

Naast een indeling in maanden hebben wij natuurlijk de tijd verdeeld in weken, dagen en uren. Het 60 minuten durende uur is afkomstig van de Sumerianen. De Sumerianen hadden een zestalig getallenstelsel. Zij kozen dan als basiseenheid voor het uur 60, daar dit getal deelbaar is door 2, 3, 4, 5, 6, 10, 12, 15, 20 en 30.

Over de verdeling van een dag in 24 uren is minder duidelijkheid. Mogelijk heeft het iets te maken met de verdeling van de dag (en later de nacht) in twaalf periodes, die weer overeenkomen met de twaalf tekens van de dierenriem. Het kan ook iets met het Babylonische numerieke systeem te maken hebben gehad, waarbij het cijfer 6 heel belangrijk was: vierentwintig is immer deelbaar door zes, en de 360 graden van de Babylonische cirkel zijn weer deelbaar door 24.

Tijdsbeleving

Hoe verhoudt deze beschrijving en indeling van de tijd zich tot onze beleving van het concept 'tijd'? "Tijd is een rivier, een niet te stuiten stroming van al het geschapene. Het ene is niet eerder zichtbaar dan op het moment dat het snel voorbij wordt gesleurd en het andere komt eraan drijven om op zijn beurt weer te worden weggeveegd", zo zei Marcus Aurelius ooit. Hij beschrijft hier een visie op het concept tijd dat nog altijd actueel is. Het Europese idee van tijd stelt haar voor als iets dat beweegt, dat voortschrijdt. Ook nu maken wij vaak de analogie tussen tijd en een rivier, en spreken wij

over tijd als iets dat 'stroomt'. Tijd is in onze beleving bovendien lineair: het punt van het nu beweegt zich voort langs een lijn en dit verschuivende punt verdeelt de lijn in verleden en toekomst. De lijn wordt gezien als een schaal waarop het nu beweegt met altijd dezelfde snelheid.

Ergens is dit een vreemd idee. Want wat moeten we ons voorstellen bij de beweging van tijd zelf? Relatief aan wat beweegt tijd? De stroming van de tijd relateert tijd aan zichzelf. Wanneer je je afvraagt 'Hoe snel gaat de tijd voorbij?' wordt duidelijk hoe absurd dit idee is. Want wat vertelt het antwoord 'een seconde per seconde' ons eigenlijk? Wij observeren niet werkelijk het passeren van tijd. Wat wij waarnemen, is dat latere standen van zaken in de wereld verschillen van eerdere standen van zaken, zoals wij die ons herinneren.

In de Afrikaanse cultuur wordt het concept 'tijd' echter op bepaalde punten heel anders ervaren. In contrast met onze lineaire tijdsbeleving moeten we binnen veel Afrikaanse culturen eerder spreken over een organische tijd: een tijd die meer verbonden is met de actuele ervaring en het organische leven dan met klokken. De organische tijd gaat voorbij zonder dat een bepaald punt haar structuur geeft; tijd is de voortgang van de verandering van de situatie.

Organische tijd is veel meer verbonden met de persoonlijke ervaring. Het idee dat toekomst een positie is op de lineaire lijn waarop het nu zich voortbeweegt ontbreekt in deze tijdsbeleving: de mens kan werken aan de voorwaarden van iets wat hij wil laten gebeuren, maar tijd zal leren of het werkelijk gebeurt. De toekomst binnen het Afrikaanse denken is bovendien vaak minder aanwezig dan in onze cultuur. Omdat toekomstige gebeurtenissen nog niet hebben plaatsgevonden, kunnen wij ze zonder een lineair tijdsidee ook geen tijdsbepaling meegeven. Iets dat nog niet heeft plaatsgevonden valt dan ook buiten de categorie tijd. Gebeurtenissen krijgen hun plaats in de tijd door hun relatieve positie ten opzichte van andere gebeurtenissen, niet ten opzichte van enige in zekere mate onafhankelijke schaal. Overigens bestaan er in Afrika nog verschillende andere tijdsconcepten, en wij vinden er dan ook diverse voorbeelden van een meer objectieve tijd, onder meer in kalenders en spreekwoorden.

Wetenschappelijke tijdsconcepten

Ideeën over tijd vallen niet enkel te verdelen in lineaire en niet-lineaire, of objectieve en subjectieve concepten; er bestaan nog andere indelingen. Binnen de metafysica van de tijd wordt onderscheid gemaakt tussen het 'Presentisme', het 'Possibilisme' en 'Eternalisme'. Volgens het presentisme bestaat enkel het heden. Het verleden is geweest, maar is niet meer, en de toekomst zal komen maar is nog niet. Het heden en dus al het bestaande verandert continu volgens het presentisme. Dit is het temporaal worden of passeren.

In het possibilisme is naast het heden ook het verleden werkelijk; alleen de toekomst hoort niet bij het bestaande. De realiteit groeit dus in feite met het ontstaan van een bepaalde realiteit uit een onbepaalde of potentiële realiteit. Deze visie doet meer recht aan de asymmetrie van tijd die wij waarnemen. Ik kan immers vrijwel niets met zekerheid zeggen over te toekomst, terwijl ik wel uitspraken kan doen over het verleden. Bovendien kunnen acties in het heden bepaalde toekomstige mogelijkheden actualiseren terwijl het verleden niet lijkt te bestaan uit

meerdere actualiseerbare mogelijkheden.

Eternalisme stelt feitelijk dat alles altijd is, en ontkent daarmee het passeren. Het eternalisme geeft een statische notie van tijd, zonder 'worden'. De toekomst is in deze conceptie reëel en geen verzameling ongerealiseerde mogelijkheden. Ook eternalisme onderkent hiermee de schijnbare asymmetrie van de tijd niet; volgens het eternalisme is er geen objectief verschil tussen verleden, heden en toekomst, zoals er in de ruimte ook geen waarnemer-onafhankelijk verschil is tussen 'hier' en 'daar'. De verschillen tussen hier en daar, heden en verleden, zijn subjectief en afhankelijk van ons standpunt. Het eternalisme wordt ook wel de 'block universe theory' genoemd, omdat het de werkelijkheid beschouwt als een enkel blok ruimtetijd waarin de tijdsplakken geordend zijn door hun onderlinge relatie. Ons mentale perspectief verdeelt het blok in de delen verleden, heden en toekomst.

Ruimtetijd & relativiteit

Daarmee is eternalisme een tijdsidee dat op bepaalde punten erg aansluit bij Einstein's ruimtetijd. In zijn relativiteitstheorie maakt Einstein gebruik van Minkowski's ruimtetijd model: ruimte en tijd zijn van een gelijke status, en tijd is een dimensie in de ruimtetijd zoals de X, Y en Z as dimensies zijn in de Newtoniaanse ruimte.

De relativiteitstheorie kent geen absolute, universele waarde toe aan het huidige moment. Gelijktijdigheid is relatief: twee gebeurtenissen die op hetzelfde moment lijken te geschieden vanuit één referentiekader kunnen vanuit een ander referentiekader op verschillende momenten gebeuren. Dat betekent dat een gebeurtenis die voor mij misschien in de nog onbepaalde toekomst ligt voor een ander al kan bestaan in het vastgelegde verleden.

Wanneer we dit punt in acht nemen lijkt het idee dat toekomst en verleden vastliggen aannemelijk. Tijd stroomt dus niet, maar is een dimensie, en alle momenten in de dimensie van de tijd zijn even reëel. Toekomst en verleden zijn waarnemersafhankelijke posities op het pad van een individu in de ruimtetijd.

Tijd
Ik droomde, dat ik langzaam leefde ....
langzamer dan de oudste steen.
Het was verschrikkelijk: om mij heen
schoot alles op, schokte of beefde,
wat stil lijkt. 'k Zag de drang waarmee
de bomen zich uit de aarde wrongen
terwijl ze hees en hortend zongen;
terwijl de jaargetijden vlogen
verkleurende als regenbogen ....
Ik zag de tremor van de zee,
zijn zwellen en weer haastig slinken,
zoals een grote keel kan drinken.
En dag en nacht van korte duur
vlammen en doven: flakkrend vuur.
- De wanhoop en welsprekendheid
in de gebaren van de dingen,
die anders star zijn, en hun dringen,
hun ademloze, wrede strijd ....
Hoe kón ik dat niet eerder weten,
niet beter zien in vroeger tijd ?
Hoe moet ik het weer ooit vergeten ?

M. Vasalis

Interessante literatuur:

Mario Bunge, "Physical Time: The Objective and Relational Theory", *Philosophy of Science*, Vol. 35, No. 4 (Dec., 1968), pp. 355-388

Chen, C. *The Philosophy of Time*, Center for Science and Society Symposium, Fall 2003 "A Matter of Time"

Davies, P. "That Mysterioux Flow", *Scientific American* (2002)

Rothenstein, B. Popescu, S. Spix, G.J. *Illustrating the relativity of simultaneity*

Savitt, S.F. "Tachyon Signals, Causal Paradoxes, and the Relativity of Simultaneity", *PSA: Proceedings of the Biennial Meeting of the Philosophy of Science Association*, Vol. 1982, Volume One: Contributed Papers. (1982), pp. 277-292

En verder:

Tonke Dragt, *Zeeën van tijd / 1 Aan de andere kant van de deur Leopold* (1992)

Douwe Tiemersma, *Verdwijnende Scheidingen Asoka* Rotterdam (2005)

Stephen King, *The Langoliers* Penguin Books (1990)

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Kalender>

<http://www.alforto.nl/index.html?kalender.html>

<http://webexhibits.org/calendars/calendar-ancient.html>

<http://plato.stanford.edu/entries/time/>

Nobelprijs voor Vrede voor Al Gore

Hoe zelfs een 'planetaire noodtoestand' uit te buiten valt voor een Amerikaanse politicus

Winter in Nederland is een echte winter, met temperaturen onder de nul, schaatsbaar ijs op de sloten, dampende stampot met jus, drie maanden durende verkoudheid en depressies door een tekort aan zonlicht. Maar door de opwarming van de aarde is de Nederlandse winter aan het uitsterven. Het (versterkte) broeikas effect zal een einde maken aan vele gewaardeerde situaties, zoals het huidige zeeniveau, de biologische diversiteit en stabiele neerslagpatronen - tenzij de mensheid actie onderneemt om de uitstoot van broeikasgassen te reduceren. Al Gore is de man die de noodzaak van die actie aan het grote publiek wist te verkopen en hiervoor heeft hij de Nobelprijs voor Vrede ontvangen. Persoonlijk denk ik dat de jury de man met de film (*An Inconvenient Truth*) heeft verward...

Het is bewezen dat in de loop van de afgelopen honderd jaar de gemiddelde temperatuur van de aarde is gestegen met 0.74 graden Celsius. Ook bewezen is dat de huidige concentratie van CO₂ hoger is dan hij in 400.000 jaar is geweest. Als blijkt dat de temperatuur van de aarde over honderd jaar met nog eens twee graden Celsius is opgelopen, zal de mensheid worden geconfronteerd met onoverkomelijke klimaatsveranderingen. Wetenschappers schatten dat de temperatuursverhoging tot het jaar 2100 tussen de 1,4 en 5,8 graden Celsius zal liggen, als er geen actie wordt ondernomen om deze stijging tegen te gaan.

Er lijkt een concreet verband te bestaan tussen de opwarming van de aarde en de concentratie van CO₂ in de lucht. Onderzoek toont aan dat de twee elkaar in het verleden altijd vergezelden. Voor de Industriële Revolutie was de concentratie van CO₂ 280 ppm (part per million). Tegenwoordig is dat 372 ppm, zoals gezegd een concentratie die niet meer is voorgekomen in 400.000 jaar. En de meeste wetenschappers zijn van mening dat de mens hoogstwaarschijnlijk verantwoordelijk is (geweest) voor deze stijging.

Ook al lijkt het verdwijnen van de winter in Nederland een zegen voor de koukleumen onder ons, de opwarming van de aarde is een groot probleem. Zelfs als alle doelstellingen van het Klimaatverdrag worden gehaald, zal het klimaat veranderen. Het belang van het verdrag zit hem in het feit dat met de beoogde maatregelen de verandering handelbaar is. Door middel van adaptie (aanpassen), migratie (van mensen en landbouw) en andere middelen kan de mensheid een geïndustrialiseerd leven handhaven.

Als de stijging niet kan worden geminimaliseerd, dan zijn er een hele stapel gevolgen waar wij ons zorgen om moeten maken: het zeeniveau zal stijgen, het neerslagpatroon veranderen, ziekten kunnen zich makkelijker verspreiden (zoals malaria), poolijs en sneeuw zullen verdwijnen, soorten zullen uitsterven en het koraalrif zal worden vernietigd. Erger is dat als de aarde eenmaal aan het opwarmen is, er meer en meer broeikasgassen zullen vrijkomen. Bedolven onder permafrost zitten hele reserves methaangas, een broeikasgas welke nu maar 4 tot 9 procent van de broeikas uitmaakt. Door het verdwijnen van ijs en sneeuw wordt minder zonnestraling weerkaatst. En met het smelten van de poolkappen en het stijgen van de temperatuur, zal er meer water verdampen. Waterdamp is de nummer één broeikasgas.

Om onder de twee graden stijging uit te komen, moet Nederland zijn broeikasgassenuitstoot terugbrengen met 96,8 procent.

Het Klimaatverdrag waaraan in eerste instantie al 55 landen deelnamen voor het in werking kon treden, is de beste kans om een reductie in CO₂-

uitstoot tot stand te brengen. Vrijblijvende quota worden niet nageleefd, dus enkel een mondiale resolutie om het klimaat te stabiliseren zal tot resultaten leiden. In het verdrag is de doelstelling als volgt verwoordt: "het stabiliseren van de concentratie van broeikasgassen in de atmosfeer op een zodanig niveau, dat een gevaarlijke menselijke invloed op het klimaat wordt voorkomen".

Er bestaat onder wetenschappers twijfel of de mens als verantwoordelijke aangewezen kan worden voor het feit dat de temperatuur van de aarde stijgt. Sterker nog, veel wetenschappers zijn van mening dat de huidige stijging niets met menselijke activiteiten te maken heeft. In het verleden is er namelijk altijd een tweehonderd jaar correlatie tussen de stijging van de temperatuur en de stijging van het CO₂-gehalte geweest. De industrialisering is pas honderd jaar gaande. Maar het mag duidelijk zijn dat uiteindelijk onze hoge CO₂-uitstoot niet aan de oplossing zal bijdragen, of zij nu wel of niet de verantwoordelijke is voor de huidige opwarming.

An Inconvenient Truth was de documentaire die Al Gore weer vol in beeld bracht na zijn nederlaag in de strijd om het presidentschap van Amerika. De film is onderdeel van Gore's milieucampagne en wijst op de gevolgen van ons beleid en onze handelingen aangaande broeikasgasuitstoot voor de aankomende 50 jaar. Volkomen in strijd met alle andere politici draait Gore's film niet om de zaken heen, noch bagatelliseert hij het probleem. Het was die compleet heldere verslaggeving van de stand van zaken, welke bij mensen hun milieubesef aanwakkerde. Dat besef groeide uit tot een ware hype, tot zelfs talloze instanties en bedrijven zich aan klimaatbeleid durfden te wagen. Elsevier bracht het op de volgende manier: 'Voor het eerst sinds 2003 is er sprake van substantiële groei van leden of donateurs van 'groene organisaties'. 'Vooral na de film *An Inconvenient Truth* van Al Gore is de belangstelling voor klimaat, natuur en milieu sterk toegenomen.' Mede door de film was Gore's milieucampagne een groot succes, zo groot dat hij de Nobelprijs voor Vrede in ontvangst mocht nemen – voor het vergroten en verspreiden van de kennis over de door de mens veroorzaakte klimaatverandering en voor het bevorderen van maatregelen om deze tegen te gaan.

Maar hier is het hypocriete gedeelte van Al Gore's milieucampagne: de man vecht voor erkenning van problemen en het zoeken van oplossingen. Tijdens de conferentie in Bali noemde hij de situatie zelfs een planetaire noodtoestand. Maar zelf werkt hij niet mee aan de oplossing: de familie Gore verbruikte in augustus 2006 22.619 kilowatt, meer dan tweemaal wat een modaal gezin verbruikt in een jaar. Zijn energieverbruik voor en na het uitbrengen van de film verschilde – erna steeg het... terwijl het al 12 tot 20 keer het verbruik van een modaal gezin was.

Door: Katinka Roosen

Bronnen: - geraadpleegd op 24 December 2007
www.wikipedia.nl
www.theclimateproject.org
www.elsevier.nl: 'Steeds meer steun voor Milieuorganisaties'
<http://www.politico.com/news/stories/0607/4692.html>

Belangrijke data LA&S:

LASsers in de faculteitsraad ?

Na de vooraanmelding zijn er 3 Lassers die de strijd aangaan voor een plaats in de faculteitsraad. Omdat er meer dan 12 kandidaten zijn die zich hebben aangemeld zullen er verkiezingen plaats gaan vinden waarin jullie mogen kiezen wie jullie graag in de faculteitsraad zien.

Naast de oorspronkelijke lijst STUFF, is er een tweede lijst opgericht: **LIJST LUX!**

Op LIJST LUX staan ook onze Lassers:

MARIJN WIJGA (eerstejaars LAS)

ELWYN DAVIES (derdejaars LAS)

JORIEN COPIER (eerstejaars LAS)

De verkiezingen zullen plaatsvinden 26 mei t/m 2 juni, maar voor die tijd zullen jullie zeker nog van ons horen waar wij voor staan en wat we willen bereiken in de faculteitsraad.

Wijzigingsdagen periode 4:

Letteren 31 maart - 1 april

**Wijsbegeerte
geowetenschappen
rechtsgeleerdheid
Economie** 7- 8 april

USBO 7 april - 11 april

Donderdagavond 10 april
Afsluiting denkadademie
Dinsdag 24 juni
Afsluiting globalisering

Winterpagina

Column

Linda Rijkhoek

Winterslaap

Kreun.. vakantie zou je denken. Nou mooi niet hoor, als die wekker iedere dag weer voor 10 uur afgaat omdat we 'gezellig' bij de familie gaan eten. Aangezien ze toch al zo fijn hebben bedacht dat universitaire studenten maar twee vakanties per jaar nodig hebben, vind ik dat ze die best buiten de feestdagen om hadden mogen plannen zodat vakantie tenminste ook vakantie is; niks doen. Maar nee hoor, die van mij zit vol met eten, eten, leren, leren en eten.. top! Daarbij als ik deur uit stap voel ik de kou al aan mijn oren en eer dat ik ergens heen gefietst ben, heeft deze pijn zich al uitgebreid naar de rest van mijn hoofd. Ook

wel eens dat idee dat je een net te kleine helm op je hoofd hebt gehad, na een half uurtje fietsen? Gelukkig zijn daar de nu eindelijk hippe oorwarmers, die als een godsgeschenk voor kerst de winter toch iets draaglijker maken. Helaas zijn warme wanten echter schaars en worden vingers snel zwart, wat een regelmatig half uurtje met de handjes onder de lauwe kraan tot gevolg heeft. Voeten kreunen hele dagen als ze naar buiten moeten en ook mijn muts is niet windbestendig, lees; die wil nog wel eens af waaien. Daarbij komt nog dat in de stad blijkt dat alle winterjassen al bijna zijn uitverkocht voordat de kou überhaupt begonnen is! Hoe moet dat dan met al die laatbloeiers zoals ik, die weigeren een warme jas te kopen voordat ze echte sneeuw hebben gezien. Trouwens eigenlijk, waarom zou je naar buiten gaan in die kou? Buiten de kerstinkopen om

(hallo, 7,5 miljoen uitgegeven!?) is er namelijk ook niet veel aan. Het park en de stad liggen er met die vrieskou verlaten bij en dan die zielige eendjes, die verwoed rond peddelen door het half bevroren water op zoek naar een brooddo-nateur. Ja gierigaards, zij worden nog geholpen, maar welke vriendelijke oude vrouw gooit mij wat geld toe als ik te blut ben om nog eten te kopen aangezien al mijn geld onder de kerstboom is verdwenen.. Nee die winter is niks voor mij. Zullen we een nationale winterslaap organiseren? Lijkt me lachen! Iedereen is toch altijd mee en is zeg nou zelf, het is wel lekker goedkoop..

WINTER IN HOLLAND

Nederlandse Nuchterheid

Winter kent tal van tradities. De feestdagen zijn misschien de meest voor de hand liggende, maar hun oorsprong laat te wensen over. Want wat is er Hollands er dan de stamppot, de elfstedentocht, de nieuwjaarsduik? Als de dagen donker en kort worden, is Unox onze heldere ster aan de hemel...

Nederlandse nuchterheid is ver te zoeken tijdens de overdaad van de feestdagen. Handenvol pepernoten, speculaaspoppen, kerstkransjes en oliebollen vinden hun weg naar binnen. Kalkoengebraad, gourmet en fondue, alles met honderden stokbroden, vullen onze magen – en dat zijn de extra kilootjes die er in het nieuwe jaar weer afgetraind kunnen worden. De verdubbeling van de omzet in de supermarkten is net zo typerend voor de maand december, als een verdriedubbeling van de omzet in de speelgoed, boek en computerwinkels.

Maar als de gezelligheid, de cadeautjes en de familie weer zijn opgeborgen, doen we gezamenlijk boete. Bibberend duiken we in ijskoud water, schaatsen de hele dag lang in de snijdende wind en krijgen sneeuw/ijsballen in ons gezicht gedrukt. Onze handen zijn bevroren tegen de tijd dat de sneeuwpop klaar is. Maar 's avonds staat er dan een dampende pan snert of stamppot op tafel en zijn al onze zorgen weer vergeten. Niet te vergeten dat we fel oranje mutsen en handschoenen hebben om aan te trekken, van Unox, voor we aan de eenvoudige, doch voedzame maaltijd gaan zitten en ons weer als echte Nederlanders gedragen.

Recept voor Urker kapkool:

Ingrediënten:

1 witte kool van ongeveer 1 kilo, 1 kilo uien, 6 grote stoofperen, 3 pond aardappelen, flink stuk doorregen spek, scheutje azijn, zout, peper, eventueel nootmuskaat.

Bereidingswijze:

Snijdt de kool in stukjes en de uien in ringen. Was de kool en de uien even in de pan waarin u de groente gaat opzetten. Laat de kool en de uien bij elkaar in de pan en doe er de (ongeschilde) stoofperen bij. Zet de pan op het vuur en laat het geheel ongeveer twee uur koken. Ondertussen schilt u de aardappelen en snijdt u het spek in plakjes. Bak het spek goed uit. Neem na twee uur de pan van het vuur en haal de peren eruit. Doe dan de kool en de uien in een vergiet en laat ze uitlekken. Vang het kookvocht in een pan op en kook daarin de aardappelen in ongeveer twintig minuten gaar. Als de aardappelen gaar zijn giet u ze af. Vervolgens doet u de kool en de uien bij de aardappelen. Let erop dat de pan waarin u de kapkool maakt groot genoeg is! Stamp dan in de grote pan de kool, de uien en de aardappelen goed door elkaar. ("Kappen" is Urks voor "stampen"). Maak de kapkool af met azijn en peper. Zet de pan met kapkool op tafel. Schep ieder een berg daarvan op het bord en plaats de ongeschilde stoofpeer er bovenop. Maak in de berg een kuiltje en giet daar een beetje spekvet in. Als u dat te vet vindt kunt u natuurlijk zelf jus maken. Verdeel tenslotte de plakjes spek onder uw eters.

Door: Katinka Roosen

Winterslaap

Lij druppelde van mij af
via mijn haar mijn schouders
langs, tot de omwenteling van de klok
je langzaam deed opvriezen

in ronde, glimmende druppels
omlijstte je mijn gezicht;

En zo ontving ik jouw
zachtblauwe onderkoelde lippen
als vielen zij uit de hemel,
in grote vlokken van ijskristal

En ik bleef staan,
wachtend
denkend
Hoe jouw vrieskou mijn ledematen bevroor,
alles bevroor, behalve de wijzers van de klok.

Anita Rootselaar

Winterpagina

Linda Rijkhoek

Floep

Kkrrrt.... Kkrrrtt

Stap

Stap

Stap

Kleine pasjes, het is glad

Ovaaltjes gehuld in wit

Voetjes die voorzichtig worden opgevangen

Krakend, schoen voor schoen

Ribbeltjes in het zachte dek

Floep,...

Dan keihard op mijn bek

Winterpagina

Winter

Bij elke voetstap die ik zet, kraakt de sneeuw onder mijn gewicht. Het geluid van mijn voetafdruk, langzaam in de sneeuw wegzakkend, lijkt zielsnijdend kabaal op het moment dat ik stil sta. Want als ik stil sta, dan is het stil. Maar ik wil niet dat het stil is. Op een avond zoals deze, op een plek zoals hier, is elk geluid waar de oorzaak van bekend is, net zo welkom als de eerste sneeuwvlokken bij kerst. Als ik goed luister hoor ik de wind zachtjes de sneeuw naar beneden voeren. In een half uur zijn mijn voetstappen niets meer, hoogstens een kuiltje in de sneeuw. Zelfs in het donker, zo ver verwijderd van alle licht op dat van de sterren na, doet het landschap om mij heen helder wit aan, afgetekend tegen de donkere leegte van de plaatsen waar de bevroren waterkristallen nog geen aanhechtingspunt hebben gevonden. Langzaam hef ik mijn been op om een stap te zetten. Ik beweeg mijn voet naar voren, naar een plaats waar nog nooit iemand heeft gestaan, maar waar ook die voetafdruk langzaam zal worden opgevuld. Opgenvuld met toekomstige leegte. Overgeleverd aan twijfel trek ik even, alsof het een reflex was, mijn voet terug. Zal ik gaan rennen? Dat is zinloos, ik weet niet waar ik naar toe ren of waar vandaan. Zal ik lopen? Het doet minder zinloos aan, maar komt op hetzelfde neer. Zal ik blijven staan? Er is niets zinlozer dan dat in het leven.

Snel plant ik mijn voet in de sneeuw en krimp in elkaar van het geluid dat ik zelf produceer. Het lijkt alsof, op het precieze moment dat mijn schoenzool de sneeuw raakt, de wereld om mij heen even in beweging komt. De boomtoppen, hoog boven mij, slingeren even, vrij spel voor een wind die bij mij niet aanwezig is. De takken kreunen onder het gewicht van de sneeuw en verzuchten hun lot als waterdrager. Maar op het moment dat ik op vaste grond sta, gaat die wind liggen; en houden de takken hun adem in.

De kou snijdt door mijn ledematen maar ik weet dat ik verder moet. Stil staan, is niet bestaan, zo lijkt mijn overlevingsinstinct mij te willen vertellen. Met moeite hef ik mijn been op voor de volgende stap, onwillig de tijdelijke status quo te verstoren. Ook nu verandert mijn omgeving in een tijdelijke kakofonie van klanken, een wirwar van bewegende beelden. Het voelt alsof de wereld bij elke stap die ik zet, bij elke verbroken stilte, een deel van mijn ziel met zich meevoert naar een andere wereld – alsof het dat stukje van mijn ziel is, die haar tijdelijk in beweging brengt. Donkere gedachten dwalen door mijn hoofd en nemen het langzaam over van de adrenaline die mij in mijn angst staande hield. Angst maakt plaats voor berusting.

Ik voel mijn krachten langzaam wegebben. Mijn voeten komen met minder kracht neer in de sneeuw en de wereld wordt stiller en stiller. Met moeite draai ik me om en kijk naar het pad dat ik heb afgelegd. De spreekwoordelijke duivel op de schouder heeft als een homunculus plaatsgenomen in mijn geest en ik hoor mijzelf tegen mijzelf zeggen: “Je gaat het nooit halen. Geef het op en staak deze dwaze wanhoopspoging”. Ik tuur in de verte, hopeloos hopen op een teken van hoop, maar tevergeefs: voor mij zie ik hetzelfde als achter mij - bomen, sneeuw en duisterheid. Ik beweeg mij in het niets.

Terwijl ik mijn oren probeer te sluiten om mij te wapenen tegen de stemmen in mijn hoofd zet ik weer een stap en lach de wereld uit om haar zielige vertoning. Ik lach om de ironie van mijn werkelijkheid: zonder eind in zicht ronddwalend richting een onvermijdelijk naderend einde. Ik lach mijzelf uit om mijn machteloosheid. Met een grijns op mijn gezicht hef ik mijn been op voor een volgende stap en richt mijn zicht langzaam naar de niet bestaande horizon, klaar om ook haar te bespotten. Maar dan verandert alles.

De wind steekt op en blaast sneeuw van de bomen in mijn gezicht. De bomen schudden zichtbaar onder de macht van de wind, maar nu voel ook ik haar. Ook al sta ik stil, om mij heen is het alsof de wereld wakker is geworden. Zie ik het nou goed? Tussen de wuivende takken zie ik in de verte een licht. Af en toe zie ik haar niet of nauwelijks, verblind door de wind of sneeuwvlokken in mijn ogen, maar ze is daar toch echt.

Ik richt me op tot mijn volle lengte en zet met vol vertrouwen grote stappen, terwijl twijfel zich alweer meester maakt van mijn gedachten. Het is een bekend fenomeen dat een mens in nood soms dingen ziet die niet bestaan. Zou dit een fata morgana zijn, met in plaats van een oase in de woestijn een teken van leven in een doodgewaande wereld? Hoe dichterbij het licht kom, hoe meer het er op lijkt dat ik mijzelf niet heb bedrogen. Langzaam doemen de contouren van een huis op. Achter de gordijnen zie ik de likkende vlammen van een haardvuur. Het dak is bedolven onder minstens een halve meter sneeuw.

Rillend van de kou of van de blijdschap leg ik de laatste meters naar het huis af in een welhaast euforische sprint. Mijn eerste impuls is om het huis te knuffelen, om het te voelen en als Dr. Johnson voor mijzelf te verifiëren dat het daadwerkelijk bestaat. Enigszins bijgekomen van mijn blijdschap besef ik dat ik nog niet veilig ben – ik ben nog niet binnen. Zoekend naar de deur omcirkel ik het huis en droom van wat ik daarbinnen zal aantreffen. Na drie maal rond het huis gelopen te zijn zie ik uiteindelijk een half ondergesneeuwde deur en spoed mij er naar toe om de sneeuw weg te halen. Ik wrik aan de deur totdat deze opent met een zucht, zet weifelend een stap naar binnen, en...

Toen vond ik haar en stond ik oog in oog met datgene waar ik al die tijd naar had gezocht. Ze keek me met waterige ogen aan en moest zichtbaar moeite doen mijn naam over haar lippen te krijgen. “Aaron”, zei ze, met een medelijdende ondertoon. “Zomer”, zei ik. Ik had haar gevonden.

“In de diepten van de winter, leerde ik eindelijk dat er een onoverwinbare zomer in mij huist” -- Albert Camus

Door: Douwe Kiela

WEH IM SCHNEE

Winterpret in Kirchberg

Door: Nura Rutten en Roanne van Leijden

Wij naïeve wintersportleken vonden dat hele wintersport elk jaar maar een beetje treurig. Het kan natuurlijk nooit de bedoeling van je vakantie zijn om jezelf met een afzichtelijk pak van een berg af te storten, dachten wij zo. Bovendien lijkt het ons maar een koude en vermoeiende bedoeling. Oké, het gaat natuurlijk allemaal om de après-ski, dat kunnen wij ook nog wel inzien. Maar om nou helemaal naar Oostenrijk af te reizen om daar hele dag in de sneeuw af te moeten zien om vervolgens in een Nederlandse kroeg "ik heb een toeter op mijn waterscooter" te zingen: wij weten het niet. Maar laten we niet te vroeg oordelen, wij zijn immers nog nooit op wintersport geweest. En elk jaar komen zelfs de meest verbitterde antiwintersporters gehersenspoeld terug. Daarom leek het ons een goed idee om dit weekend met winterbanden en sneeuwkettingen onder auto de bergen van Oostenrijk te trotseren.

Aangekomen in het pittoreske Kirchberg werden we ondergedompeld in een bad van genegenheid en warmte. Op de hoek van de straat stonden drie mannen in lederhosen sfeervolle Tiroler hits te spelen, terwijl de straat vrolijk werd verlicht door lichtgevende bierpullen. We voelden ons onmiddellijk thuis en namen nog een Ricola. Aangekomen bij onze houten berghut werden we verwelkomd door een gebruikte skileraar met een afgetraind lichaam en verblindende glimlach. Even konden we onze benen uitstrekken voor het knapperend haardvuur en bijna sliepen we al, toen we ons herinnerden dat we hadden besloten het après-ski leven te ontdekken. Dus hesen we onszelf in onze skipakken, riepen de skileraar en namen de arrenslee naar "Bar-dancing-Biertje???" waar toevallig DJ Tjop-Tjop, de ene na de andere kraker stond te draaien. Aan het eind van de avond waren we het erover eens dat zo'n bierpul best leuk is en dat er geen betere plek en tijd in het jaar is om bibberend minderjarig grut aan de haak te slaan. De skileraar waren we kwijt, maar twee minderjarigen rijker be-gaven we ons terug naar onze gezellige hut voor een reepje Milka-chocolade.

Na de volgende ochtend moeizaam te zijn opgestaan gingen we voor het echte werk: het skiën. Op aanraden van ervaren wintersporters namen we de skilift en lieten we ons boven aangekomen, gewoon naar beneden vallen. Hartstikke leuk, dat skiën. Het ging één keer bijna fout, maar door de jongen naast ons een zetje te geven wisten we nog net een boom te ontwijken. Hierover maakten we ons lichtelijk ongerust, maar toen we even later met een chocolomel en Schwarzwalderkirsch torte op een terrasje zaten, zagen we hem vrolijk met zijn maten in een oranje slee afdalen. Aldaar zittend op het terrasje heeft het skiën ons betoverd. Wat een fantastische sport. De witte toppen, het één zijn met de natuur, het balanceren op het randje tussen leven en dood en het opzoeken van de grenzen van je kunnen. Als je boven op die bergtop staat is het net alsof je in de hemel bent. God binnen je handbereik en de wereld aan je voeten, wat wil je nog meer? En dan dat pak, dat heerlijke gewatteerde pak, alsof je tussen de wolken loopt. Eindelijk begrepen we het. Al die mensen die elk jaar de oren van je kop zeuren over hun GoGo-tours vakantie naar een winters oord. En al die mensen die opeens midden in de

winter met een onnatuurlijk tintje en permanente zonnebril verschijnen en die maar niet op kunnen houden over de skivakantie en waar ze vloggend jaar wel niet heen zullen gaan. Dat soort mensen zijn wij nu ook.

De sport had ons al gegrepen terwijl we nog niet eens aan het meest spannende onderdeel waren toegekomen. Gelukkig nodigde de skileraar ons uit voor een tochtje langlaufen, een aanbod dat wij niet konden weerstaan omdat hij er zo vriendelijk bij knipoogde. Nu bleek de skileraar niet de eerste de beste langlaufer. Kurt, was een heuse off-track langlaufer. Terwijl wij ons door de hoge sneeuw ploeterden, langlauftte Kurt al sierlijk zwaaiend met zijn kontje voor ons uit. Hij stopte telkens voor elk bosje en bloemetje en vertelde van de geneeskrachtige werking van elk kruid, waarbij hij soms een traan moest laten vanwege zijn dooie oma, die het hem allemaal geleerd had. Na een paar uur stopten we bij een knusse berghut om gluhwein uit de thermoskan te drinken en gezellig tegen elkaar aan te schurken. Nadat hij ons alles had verteld over zijn zorgeloze jeugd met zijn zingende gouvernante en zes geschwister vielen we alledrie stil en dachten we aan morgen, wanneer wij weer met de sneeuwkettingen

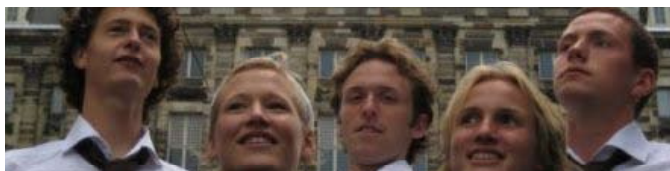
naar het vlakke Nederland moesten. Simultaan lieten wij een traan over onze wangen glijden en slikten de brok in onze keel weg. Kurt zuchtte diep en stond op. "Mein dufte Lieblingen", zei hij met veel emotie in zijn stem, "Ich soll euch nimmer vergessen, aber es ist Zeit zuruck zu gehen. Er ist ein Zeit von kommen und er is ein zeit von gehen und der zeit von gehen ist schon gekommen." „Oh Kurt!", riepen wij uit terwijl we hem om zijn nek vlogen, "wij zullen jou ook nooit vergeten! Je bent de meest...gevoelige jongen die we kennen." En toen gebeurde het. Het begon met wat gerommel in de verte maar al snel zagen we een enorme hoeveelheid sneeuw door het lichtbeslagen geruite raampje met houten rode luikjes die versierd waren met hulstakjes en twee kaarsen, onze kant op komen. We hadden geen tijd om te bewegen en werden gedrieën nog in onze omhelzing bedolven. We rolden meters de berg af en die arme Kurt, met zijn afgetrainde doch tengere

lijf, bezweek onder het gewicht. Toen de lawine eindelijk tot stilstand was gekomen, lag hij er gebroken bij, niets kon hem nog redden. Wij pakten onze zakflacon whisky en goten wat in zijn mond en hij stamelde: "I'm so cold. Promise me you'll survive and never let go of that promise. Never let go", maar wij waren niet gediend van dat halfbakken gequote uit films. We pakten onze stokken en langlauftden terug naar onze bergstube.

Ontdaan van de gebeurtenissen die achter ons lagen dronken we nog enkele glazen gluhwein. Het werd tijd om onze reis nog eens te evalueren. We kwamen tot de conclusie dat een skivakantie een ideale toevlucht is voor mensen die levensmoe zijn, we waren immers twee keer op het nippertje aan de dood ontsnapt en we schatten de kans op de dood, of ten minste een ernstig ongeluk, aanzienlijk. Ook voor hen die van minderjarigen en overgevoelige skileraren houden is wintersport de moeite meer dan waard. Maar wij concludeerden dat als wij een doodswens hadden, we deze liever op een plaats vervulden waar we ook daadwerkelijk dood gevonden zouden willen worden. Echter, thuisgekomen hebben we uiteraard iedereen verteld dat er niets mooier is dan wintersport. Je moet toch meedoen. We hebben de wintersport hype helemaal begrepen.

Atlas

Beste leden,

Wederom een stukje van het bestuur om jullie op de hoogte te houden van onze vorderingen binnen Atlas. Het dient echter vermeldt te worden dat er minder nieuws onder de zon is dan ik vorige keer kon melden.

De verbaasde blikken die de inleiding van dit artikel opwerpen kan ik me goed voorstellen, maar sta mij toe om het een en ander te toe te lichten. Het gebrek aan nieuws heeft namelijk twee verklaringen. Ten eerste dient er vermeldt te worden dat volgens ons de vereniging simpelweg goed draait! We zijn uitermate tevreden over de activiteiten, de leden en hoe de vereniging vorm begint te krijgen. Elke commissie is hard bezig om leuke activiteiten weg te zetten. Een voorbeeld hiervan is de nieuwjaarsborrel die heeft plaatsgevonden. De borrel was goed bezocht en mensen hadden een hoop met elkaar te bespreken. De goede voornemens (en balansweten) werden uitvoerig uit de doeken gedaan, maar de borrel was uiteraard ook een fantastisch podium om de kerstvakantie te evalueren.

► Kandidaatsbestuur 2008-2009! ◀

Utrecht, 25-03-2008

Beste LAS'ers,

Graag willen we aan jullie het kandidaatsbestuur voor het komende studiejaar voorstellen!

Het huidige bestuur heeft een geweldige prestatie geleverd afgelopen jaar, hier willen wij graag op voortborduren, en natuurlijk waar mogelijk dingen verbeteren. We hebben dan ook, hoewel we enkel nog kandidaatsbestuur zijn, al veel ideeën en plannen voor Atlas klaarliggen voor het komend jaar. We staan er 100% klaar voor om deze ook daadwerkelijk in de praktijk te kunnen brengen.

Dus, wie zijn wij? Allereerst onze kandidaatsvoorzitter Coen, met een liefde voor het menselijk lichaam in alle opzichten en de ambitie om arts-piloot te worden. Ongetwijfeld zal hij ons met zijn mensenkennis (al dan fysiek of mentaal) perfect kunnen leiden. Maar, wat is een studievereniging zonder geld? Joris, onze kandidaatspenningmeester, is zeer gesteld op z'n centen, én die van Atlas. Joris' veelgehoorde kreet: "Wie houdt er nou niet van geld?" zal hier zeker aan bijdragen. En dan de kandidaatssecretaris Nura, die verzet is op haar eigen handschrift en onberispelijke aantekeningen. Dit zal dan uiteraard ook leiden tot wonderbaarlijke notulen. LAS is en blijft natuurlijk de beste studie aan de Universiteit Utrecht, en Jorien gaat er als kandidaatonderwijscommissaris voor zorgen dat dit zo blijft. Dat ze is geboren en getogen in Wervershoof (Where? Ver!) draagt alleen maar bij aan haar nuchtere blik op het onderwijs en LAS. En om de puntjes op de i te zetten en bij te springen waar nodig met haar onverloofde overzicht is er onze kandidaatsvicevoorzitter Roanne.

Wij hebben er in ieder geval het volste vertrouwen in en hopen er – in alle opzichten – een geweldig jaar van te kunnen maken!

Namens het kandidaatsbestuur,

Coen Stapper (kandidaatsvoorzitter)

Hierbij komen we meteen bij het tweede punt. Ook het bestuur was toe aan een welverdiende vakantie. Met het schaamrood op de kaken moeten we bij deze toegeven dat we twee weken lang met een minder grote intensiteit die jullie normaal gesproken van ons gewend zijn met onze taken zijn omgesprongen. Dat wil niet zeggen dat we niet af en toe een moment hebben genomen om te denken aan zowel Atlas als onze lieve leden.

Ik zou dit stuk kunnen vullen met alle sterke verhalen van onze vakanties, maar ik ben bang dat dit jullie alleen zou vervelen. Waarom beginnen over het feest van Alette, waarbij zeker drie honderd man zijn gesignaleerd, of hoe Jory om de Canarische eilanden heeft gesurft. Ook niet interessant is hoe Bas in Barcelona de Sagrada Familia heeft afgemaakt, hoe Marien binnen 3 uur naar Berlijn is gelift en hoe Tijs zonder te slapen drie dagen lang nieuwjaarsdag heeft gevierd. Neen, niets van dit alles.

Wel wil ik jullie nog wijzen op hoe leuk 2008 wel niet kan worden. Zo organiseert onze feestcommissie samen met enkele andere leuke studieverenigingen een groot feest in de Arena. Verder gaat een groepje gelukkige LAS'ers dag van de arbeid te vieren op misschien wel de best denkbare plek: Sint Petersburg. Dit zijn slechts twee van de vele spetterende activiteiten die binnen Atlas gaan plaatsvinden. Kortom, voldoende reden om de website in de gaten te houden!

Kalender

► April/mei

11 april - Bierproeven

19 april - Goulash 24 uren workshop

22 april - Las inspraak avond

24 april - St. Petersburg

14 mei - Wissel ALV

14 mei - Wissel feest

► Comming up:

Sputten en slikken met Blast

Haarlem - dagje/nachtje

Zeilen in Friesland

De grote film - flashed

Liften - naar München?

www.usatlas.nl voor data, info en inschrijven

De Lasser laat zijn medestudenten niet in de kou staan

Door: Linda Rijkhoek

Vanaf de LASpost zal er in ieder issue een bladzij worden gevuld met de onderwerpen die er nu binnen de universiteit speelden. Medezeggenschap van studenten speelt hier een grote rol in. Sinds vorig jaar is de studenten medezeggenschap in onze nieuwe faculteit Geesteswetenschappen flink op de schop genomen. Verscheidene opleidingscommissies zijn samengevoegd en soms verkleind en er zijn nieuwe functies bij gekomen bijvoorbeeld in de Board of schools. Zegt je dit allemaal niks? Wees dan niet bang, want hier volgt een kort lesje universiteitsmanagement van laag naar hoog, zodat jullie voortaan weten wat elk orgaan inhoudt.

Allereerst hebben jullie onderhand vast wel begrepen dat we niet meer onder faculteit Wijsbegeerte vallen, maar onder de faculteit Geesteswetenschappen samen met letteren. Als dit nog niet het geval is, dan werd dat hoog tijd. Behalve de naam zijn er echter ook een hoop organisatorische dingen veranderd die minder snel merkbaar zijn voor de reguliere student. In dit artikel zal ik me beperken tot de grote lijnen, zodat duidelijk wordt op welke niveau's studenten mee kunnen praten over het bestuur. Over het algemeen geldt, hoe hoger je in de bestuurslaag komt, hoe abstracter de onderwerpen zullen worden. Daarom is het vaak leuk om op een wat lager niveau te beginnen als je ambities hebt. Het laagste niveau waarop je bij LAS kunt meepraten is de opleidingscommissie (OC) Liberal arts. Deze bevat de opleidingen LAS en TCS, omdat zij in het nieuwe systeem samen in de school Liberal arts vallen. Schools zijn in dit geval de onderdelen waarin alle opleidingen van onze Faculteit zijn geclusterd en waar het geld wordt verdeeld voor onderwijs. De departementen die in de tekening ernaast staan, gaan puur over werknemers, dus wie betaalt welke leraar of conciërge. In de OC zitten onder andere drie LAS studenten die meepraten over ons onderwijs en de gang van zaken binnen LAS. Jasper de Lange is een van die studenten dit jaar en hij verteld: 'Vanuit de OC proberen wij de belangen van Lassers uit alle jaargangen zoveel mogelijk te behartigen en de studie beter en studeerbaarder te maken, door onder ander vakevaluaties'. Ook verteld hij dat ze bezig zijn met een grootschalig onderzoek binnen LAS naar de mening van onze studenten.

Een stapje hoger wordt het noodzakelijk om te ver tellen dat iedere opleiding een opleidingsdirecteur heeft. Alle schools hebben daarbovenop ook een schooldirecteur en deze komen samen in de Board of schools. Dit is het tweede orgaan waarin er een is plek voor studentenmedezeggenschap. Dit orgaan komt daarbij regelmatig in contact met een laagje hoger, namelijk de Faculteitsraad (FR). Deze telt 12 studentleden en 12 personeelsleden en vergadert op facultair met het bestuur over bijvoorbeeld huisvesting en intensivering van het onderwijs. Bas Verink vindt de FR vooral leuk, omdat de medezeggenschap op facultair niveau nog enorm dicht bij de student staat en een redelijke portie invloed heeft op de dagelijkse gang van zaken. Een van de punten die dit jaar aan bod komt is bijvoorbeeld de financiering van een binnenstadcampus, waar wij als Lassers ook heen zouden verhuizen.'

Toch kun je als student niet alleen controleren of het Faculteitsbestuur geen rare beslissingen maakt, je kunt ook als studentassessor in het bestuur meebeslissen en zo de rechten van de student direct verdedigen.

Deze mooie positie wordt dit jaar gevuld door Ajren Segers, de meest gezochte jongeman op de Atlas-site. Wie echter dacht dat dit de hoogste door een LASSer bevolkte orgaan is, heeft het mis, want ook op universiteitsniveau, bij de salarissen van meer dan een ton, hebben wij Marien Baerveldt die onze rechten verdedigt. Hij neemt plaats in de 12-ledige studentengeleding van de universiteitsraad en is daarmee fulltime bezig met het controleren van het college van bestuur, het hoogste bestuursorgaan aan de UU. Ook is hij net als de rest in staat, om nieuwe onderwerpen op de vergaderagenda te zetten, die soms door kunnen werken in de vergaderagenda's van alle hierboven genoemde organen.

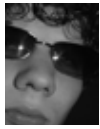
Sinds dit jaar kunnen de bestuursorganen in de universiteit dus niet meer om ons Lassers heen, wat een redelijk unicum is gezien onze relatief kleine opleiding. Klinkt redelijk saai misschien, die medezeggenschap, maar de actievelingen vinden van niet. Jasper: 'Het is het ontzettend leerzaam om te zien hoe dingen achter de schermen werken bij een universitaire opleiding, hoe de besluitvorming verloopt en welke dilemma's er spelen. Het is ook vooral leuk om over je eigen opleiding mee te kunnen praten. Zeker als je ideeën hebt over hoe het beter kan. Bas geeft ook aan dat zijn medezeggenschapsfunctie erg leerzaam is: 'Je werkt op gelijke voet met docenten en het faculteitsbestuur en draagt letterlijk bij aan de toekomst van de universiteit. Ik denk dat het goed is eens te ervaren hoe vergaderen formeel in zijn werk gaat, hoe je dwaalsporen van een bestuur kunt ontcijferen en wat je moet doen om je zin te krijgen over standpunten.'

Meer weten of altijd al klachten gehad maar nooit geweten waar je heen moest? Kijk dan een keer op de onderstaande link naar de huidige medezeggenschappers, spreek een van hen eens aan voor een vraag of als je klachten hebt, want zij zijn er voor jullie!

Links:

- <http://www2.hum.uu.nl/faculteit/medezeggenschap.htm>

LAStige tijden

Elke editie een aflevering van een heuse LAS Soap
Door: Jos Mooijekind

Scene 1

Alette is niet verliefd

"Ga alsjeblieft niet huilen Marien, maar ik ben gewoon écht niet verliefd op je." Maar ondanks het verzoek van Alette schoten de tranen al in Marien zijn eeuwig blauwe ogen. Zijn hart stond even stil, zijn wereld stortte onder zijn voeten uiteen en zijn fietslamp was kapot. Al zijn hoop had hij in Alette gevestigd, en nu was het stuk. "Wil je anders nog een lekker kopje chocolademelk Marien?" "Jaaaaaaaah, met slagroom!" Blijkbaar was het verdriet van Marien van korte duur. Zelfs zo kort dat onze kortgeschooren casanova direct weer klaar was voor versierpoging nummer twee. En uiteraard zijn alle versiertrucs bij Marien gebaseerd op zijn oneindige kennis. "Zeg, Aletterketet, wist jij dat slagroom eigenlijk een afkorting is voor geslagen room, maar dat dit in 1846 door Pieter Engelebert is samengevoegd tot één woord?" Alette zucht diep, dit kon nog wel eens een lange avond worden. En inderdaad, Alette wordt nooit teleurgesteld, want opeens klonk er iets onder haar raam. Even dacht Alette haar redding gevonden te hebben en snel deed ze het raam open. Ze keek naar buiten, en zag tot haar grote schrik Bas staan met een gitaar zijn hand en een roos tussen zijn tanden. "Alette, ik hou van je! Ik kan geen dag meer zonder je, je bent alles voor mij! Jij bent mijn wereldbol!" (let vooral op de briljante connectie met Altas lieve Lassertjes van me). Bas wilde net zijn eerste lied, Brabant van Guus Meeuwis, ten gehore brengen, maar voor hij dit kon smeed Alette bij gebrek aan bloempotten Marien uit het raam op Bas. "En nou is het afgelopen met jullie klote zoektocht naar intimiteit... met mij!"

Scene 2

Jory is Evil

"Laura, fijn dat je kon komen." De volgende ochtend was al vroeg begonnen voor Jory in de Atlaskamer. Ze zat omgedraaid achter haar bureau en draaide haar stoel naar Laura toe om een boosaardige indruk te maken. Dit effect bracht: niets teweeg. Jory was even verontwaardigd, maar praatte al snel verder. "Laura, je weet dat ik nu al een tijdje Atlas probeer over te nemen en... Laura?... Laura!!!" Verschrikt keek Laura op van de koelkast met alweer zes biertjes in haar handen. "Laura, ik heb jouw hulp nodig. Ik ga Atlas overnemen en dan is het jaarlijkse ontbijt met Ria helemaal van mij! HAHAHAHAHAHAHA." Maar kritisch analytisch denkster als Laura is heeft ze uiteraard de nodige vragen, ook na inmiddels veertien bier op. "Ehm.. hoe?" "Ik ga het postpapier van Bas stelen, zodat Bas geen brieven meer kan sturen namens Atlas en hij dus ook niet meer in staat is Atlas te besturen!" Maar nog voordat Jory opnieuw smakelijk kon lachen klonk er gerommel uit de kast. "Wat is dat?" vroeg Laura met een drie minuten vertraagd reactievermogen. "Waarschijnlijk de kietelErnie van Bas, die gaat constant af." Opgevlucht loopt Laura de Atlaskamer weer uit, waarna Jory direct volgt. Even blijft het stil. Dan komt Tijs uit de kast (niet figuurlijk denk ik). Dan zegt hij hardop tegen zichzelf: "dit moet ik Bas vertellen!". "Inderdaad!" antwoordde hij.

Scene 3

Wie is vermoord?

Die middag slentert Bas door de kille straten van het plaatsje Vierlinksbeek, afvragend wat hij daar in hemelsnaam deed. Hij was zo verliefd op Alette, dat hij zijn schoenen wel kon opeten (dit evenement zal plaatsvinden op 18 januari, en neem je zwemspullen mee!). Waarom was Alette nou zo afstandelijk naar hem toe? Na lang denken wist hij het! "Marien. Hij heeft Bas altijd zitten dwarsbomen in het geluk met Alette! Alette was wel verliefd op Bas, ze wist het alleen nog niet doordat Marien... doordat Marien... omdat het een soap is en Marien er dan uiteraard iets mee te maken moet hebben." Maar wat kon Bas doen tegen Marien. Marien was namelijk één intelligente kortgeschooren teddybeer, en ja, Bas was maar gewoon een teddybeer. Hoe kon Bas er nou voor zorgen dat Marien uit de soap verdween en de weg vrij was voor liefde en geluk tussen hem en Alette? Na lang nadenken, een reclameblok en nog iets met een comapatiënt wist Bas het: Bas moest Marien vermoorden. Bas wist niet hoe snel hij naar de Atlaskamer kon gaan (maar wij wel dankzij 92920v), en na 1 uur en 31 minuten kwam hij aan in Utrecht. Snel schoot hij achter de computer en maakte een fout in de begroting, opzettelijk! "Hier zal Marien zeker een hartaanval van krijgen!"

Zal het gemene plan van Jory werken? Zijn er nog meer buitensporige Lassers die op Alette vallen? Zal Marien een hartaanval krijgen? Komen we nog meer bekenden zoals Frank en Ria tegen? En waarom zitten Tijs en Laura eigenlijk in deze soap? Lees de volgende keer meer in Lastige Tijden!

Atlas

1 februari **schaatsen!**

Inhaalslag

De thermometer stijgt boven de 10 graden Celsius uit, vakantiegangers trakteren zichzelf op vroegboekkortingen en de dieetboeken worden afgestoft: na maanden van wind, regen en een enkele verdwaalde sneeuwvlok bereidt Nederland zich voor op de zomer. Maar wacht. . . het is pas februari! Wat is er met de winter gebeurd? De herfst heeft het tersluiks gewonnen van de bevroren slotjes, sneeuw en bijbehorende activiteiten. Uit protest (maar voornamelijk uit gezelligheid) heeft een groepje LASsers op 1 februari het gemis ingehaald op kunstijsbaan De Vechtsebanen. Onder leiding van Jos werd de groep naar binnen geloodst. Degenen die niet gezegend waren met een eigen paar schaatsen brachten een bezoek aan de strenge schaatsverhuurdames, waarbij ieders schoenen als onderpand ingeleverd moesten worden (de blauwe schaatsen vallen immers meer op als ze bij vertrek aan je voeten zitten dan verstopt in je tas). Na het nodige gepas was iedereen voorzien en kon de winter beginnen! Ontelbare rondjes en/of pirouettes later werd ter afsluiting de onmisbare warme chocolademelk gedronken. We hebben het dagje winter weer gehad dit jaar! Maar heeft het protest geholpen? Zeker weten, blijkt uit het laagje sneeuw dat ik de volgende ochtend op mijn dakterras aantrof.
Coco Kanters

Bij Mardi Gras zijn er aardig wat kettingen over en weer gegaan. Deze foto is genomen net voordat de gehele feestcommissie, plus hun liefste bestuurslid, besloot het feest, het feest te laten en collectief het shirt omhoog te trekken. Maar dat was 5 seconden nadat er was geknipt.

Mardigrass 28 februari

Wat heb je gemist?

donderdag 13 december
Maastricht!

“Walking in the winterwonderland”
Een nachtje doorhalen in Maastricht

Boven in het reuzenrad van Winterwonderland konden we uitkijken over de stad die ons de koude nacht door zou moeten slepen. Terwijl de nodige hoeveelheid alcohol ons warm hield, was het uiteindelijk Guus Meeuwis die ons door de nacht heeft gehoempapaat, om de volgende ochtend moe maar voldaan naar huis te kedengedengen.

Woensdag 19 maart

Dat een boer niet aan de vrouw zou kunnen komen lijkt voor Tijs niet te gelden. Met de drie blonde boerinnetjes aan zijn zijde lacht Tijs niet langer als een boer met kiespijn, maar neemt hij precies genoeg hooi op zijn vork.

Interview

Ria van der Lecq

Centraal in haar levenslijn staan de Artes Liberales, de eeuwenoude persoonlijke en wetenschappelijke vaardigheden waar LAS voor staat. Ze heeft in de politiek gezeten, maar is daar tegenwoordig veel te druk voor. De Grote Roergangster van onze opleiding. De LASpost sprak met: Ria v/d Lecq.

Wie is Ria?

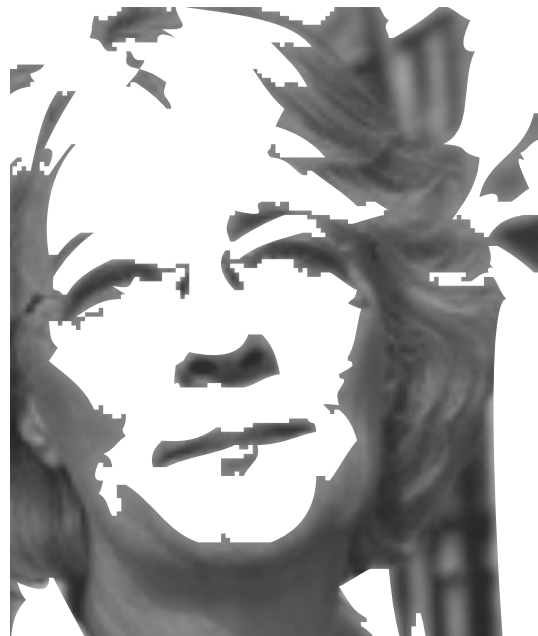
Ik woon al sinds mijn studietijd in Leiden. Daar heb ik lang geleden Klassieke Talen gestudeerd, Filosofie. Ik ben er blijven hangen, ben er getrouwd, heb er twee kinderen gekregen, en zelfs toen ik in 1981 overstapte naar de UU ben ik er blijven wonen. Sindsdien ben ik op de UU blijven werken, altijd binnen Wijsbegeerte. In verschillende functies, zelfs als onderwijsdirecteur, en toen op een gegeven moment LAS ontwikkeld moest worden vroeg de decaan mij daarvoor. Ik vond het zo leuk dat ik hier gewoon ben gebleven. Dat is ook wel logisch, want LAS past heel erg goed in mijn levenslijn.

Levenslijn ja, dat is een beetje vaag begrip hoor, ik weet het. Het gaat er eigenlijk om dat je het gevoel hebt dat dingen die je doet in je werk, passen bij andere dingen in je leven, dat dat een harmonisch geheel geeft, en dat voelt heel prettig. Dan is dat harde werken ook niet meer erg, dan geeft dat energie. Een bepaalde manier van hard werken geeft een soort van adrenaline, zolang de dingen die je doet met elkaar te maken hebben. En dat is zo: LAS is verbonden aan mijn eerdere werk als gemeenteraadslid (PvdA) in Leiden, omdat het allebei zwaar en initiatief-gericht werk is. Het is ook verbonden met mijn eigen onderzoek naar de middeleeuwse filosofie (artes liberales), daar zitten dezelfde ideeën achter.

Wat doet Ria?

Mijn functie de UU is hoofddocent en Opleidingscoördinator LAS. Dat betekent in de praktijk heel veel netwerken binnen en buiten de universiteit. Je komt overal en nergens, want LAS is natuurlijk een opleiding die overal vertakkingen heeft. Toen ik bij het opzetten van de opleiding begon met een rondje door de universiteit was ik wel op weerstand voorbereid, maar dat bleek echt mee te vallen. Iedereen die ik sprak was enthousiast. Dan sprak ik weliswaar altijd onderwijsdirecteuren, dus dat wil nog niet zeggen dat alle docenten het ook leukvinden om LASers binnen te krijgen. Maar gelukkig valt het met de problemen eigenlijk heel erg mee; ik krijg ook van docenten vooral positieve reacties.

Wat ik het saaiste gedeelte van mijn baan vind? Even denken. Dat zit in ieder geval niet bij LAS, dat zit bij die andere dingen. Zo ben ik momenteel plaatsvervangend onderwijsdirecteur Wijsbegeerte, dat is lang niet zo leuk. Als je managet op een hoger niveau heb je alleen maar dingen te regelen en crises op te lossen. Niks inhoudelijks. Nota's lezen. Vergaderen met de onderwijsdirecteuren. Dat is soms wel saai, ja. Mag je rustig opschrijven, want volgens mij vindt iedereen dat wel vrij saai. En nakijken. Dan bedoel ik niet die essays van de schrijfacademie, maar echt vraag&antwoordtentamens, dat soort dingen. Moet ook gebeuren. Verder vind ik het heel leuk om te werken met vooral jonge studenten. Dat je ook ziet dat mensen zich

ontwikkelen, van nog een beetje eind-puber naar volwassene. Persoonlijke ontwikkeling is dat, heel veel mensen vinden dat soft maar ik vind het heel leuk om te zien, ook hoe dat gaat, hoe die mensen zich ontwikkelen. Dat zie ik bijvoorbeeld in de reflecties, daar kun je echt veel verschil in zien tussen het eerste en het tweede jaar. Ik vind het gewoon hartstikke leuk om met jonge mensen te werken.

Wat vindt Ria leuk?

Wat nou zo leuk is, wat ik vandaag heb gehoord, is dat ik genomineerd ben voor Docent van het Jaar. Daar was ik ontzettend blij mee. De nominatie alleen al is echt heel wat, dat is heus niet zo makkelijk om daar doorheen te komen. Het is eigenlijk een competitie tussen de studieverenigingen, die dragen dan iemand voor en dan moeten ze op ik weet niet hoeveel manieren uitleggen dat die docent echt aan de criteria voldoet. Dat was geloof ik heel veel werk, vond ik echt sneu voor ze. Heel vaak worden die prijzen gewonnen door docenten van Biologie en Biomedische Wetenschappen. Die studievereniging Mebiose heeft daar, heb ik gehoord, een soort van draaiboek voor, dus ieder nieuw bestuur weet precies wat er moet gebeuren. Bij Atlas moest alles voor het eerst gebeuren. Maar goed, misschien raken de biologen een beetje door hun kandidaten heen, dan krijgen anderen nu een kans.

Wat zijn haar plannen met LAS?

Toekomstplannen voor LAS? Steeds beter, dat mag duidelijk zijn. Nou, we hebben het aardig op de rails denk ik, maar er zijn wel een paar dingen die ik anders zou willen. Het is bijvoorbeeld nu nog zo dat je verplicht een doorstroommaster moet hebben. Dat is een wet, dus daar kan ik ook verder weinig aan doen, maar ik zou het wel fijn vinden als dat afgeschaft werd. Dan kun je een student ook veel meer vrij laten om een programma naar zijn eigen wensen te maken. Wel op een bepaald niveau natuurlijk, maar je moet ook kunnen zeggen: ik wil een heel leuk programma en daarna stop ik. Of: ik doe een leuk programma en daarna een pre-master-traject, dan kan dat ook, dan ben je niet zo gebonden door die verplichte doorstroommaster. Bij University College is dat al zo, die hebben daar blijkbaar onthefing van. Wij moeten hier nog steeds puzzelen en ik zou best

wel willen dat dat eens verandert. Wat ik ook leuk zou vinden is als er wat meer mogelijkheden zouden komen om interdisciplinaire hoofdrichtingen te doen. Er is zo veel aanbod aan de universiteit, het is echt jammer dat je in die hokjes moet denken. Ik vind ook dat de LASers zelf al heel creatief zijn door het combineren van allerlei dingen, hoor. Maar je zou het ze zoveel makkelijker kunnen maken. Verder zou ik nog tegen LASers willen zeggen: Don't let school stand in the way of your education. Zorg dat je alles uit je opleiding haalt wat erin zit, maar staar je niet blind op ECTS-punten. Verder ben ik in het algemeen heel erg trots op mijn studenten, en wat ze doen. Ik vind het gewoon geweldige studenten. We moesten ooit een keer in drie woorden in een boekje iets opschrijven, en toen heb ik gezegd: maak het verschil. Daar bedoel ik mee: als academicus ben je medeverantwoordelijk voor het verbeteren van de wereld. In Amerika zeggen ze dan: je bent een future leader, een toekomstig leider. Dat mag je hier niet zeggen, dat wordt heel gauw al wat overdreven gevonden, doe toch normaal. Maar ik vind dat wel leuk. Je moet er niet arrogant door worden, maar je hebt wel een soort verantwoordelijkheid.

Winterherinneringen

Kerstmis heb ik thuis gevierd, met m'n ouders en mijn kinderen, dus een hele familie. Zolang mijn ouders leven blijven we dat zo doen. Dat past net, ja, we hebben een soort van aanbouwtje aan het (hoek)huis dus het gaat precies. Maak je maar geen illusies, het is een soort van jaren-30 huis. Niet zo groot dus.

Mijn allereerste winterherinnering is schaatsen, in mijn herinnering kon dat elke winter. Dat is natuurlijk helemaal niet waar, maar zo lijkt het achteraf wel. Ik herinner me nog de Elfstedentocht van '63. En mijn vader las voor, tot ik het zelf kon. Ik weet nog wel, een van de eerste boeken die hij voorlas was Bibo het Wonderkonijn. Dat heb ik nog steeds. Heel leuk. Ik heb het later nog wel eens voorgelezen voor andere kinderen. Toen las ik er allemaal dingen in die ik als kind niet had gehoord; er zat een hele dubbele laag in.

We zijn met Oud&Nieuw in Parijs geweest. Vuurwerk? Helemaal niks gezien, doen ze daar niet aan. Je ziet alleen iedereen met champagne op straat.

Door: Joris Tieleman

Wiskunde voor dichters, denkers en doeners

Een wiskundevak voor iedereen die een hekel had aan wiskunde op de middelbare school. In deze wereld kun je niet om wiskunde heen en door dit vak leer je wiskunde begrijpen. Het vak is opgezet voor niet-wiskundige en dat wil zeggen dat je er bijna zonder rekenmachientje naar college kan. Aan de hand van onderwerpen uit de wiskunde laten de docenten zien dat wiskunde te begrijpen is zonder teveel in sommetjes en formules te duiken.

De cursus bestaat uit colleges die gaan over populaire, alledaagse thema's zoals sudoku, oneindigheid en geheimschrift. Ieder college behandelt weer een geheel nieuw thema. In het boek wat de cursus aanbiedt vindt je informatie over de thema's. Het boek gaat vaak niet diep genoeg op de stof in om de opdrachten, die je voor elk college moet maken, geheel te begrijpen. Een actieve deelname bij deze cursus is dus gewenst. Voor iedere opdracht, die je elke week moet inleveren, krijg je een cijfer. Aan het eind kies je een onderwerp om je meer in te verdiepen aan de hand van een essay en een presentatie. Ook voor deze twee opdrachten krijg je een cijfer. Al deze cijfers samen vormen je eindcijfer, voor deze cursus dus geen tentamen.

Na deze cursus zal je niet veel beter zijn in de wiskunde van de middelbare school en al helemaal niet in universitaire wiskunde. Wel zul je populaire wiskundige onderwerpen beter leren begrijpen en misschien inzien dat wiskunde best leuk kan zijn. Voor iedereen die zijn D-vakken voor LAS maar niet afgestreept krijgt, een hekel heeft aan wiskunde of juist erg technisch is maar dit gewoon een leuke cursus lijkt: in periode 4 zal dit vak worden gegeven door Prof. Dr. F. Beukers. Inschrijven via Osirisstudent.

Voor meer info:

E.B.Burger en M.Starbird 'The Heart of mathematics, An invitation to effective thinking' second edition Key College Publishing, California

<http://www.math.uu.nl/Onderwijs/vakken/0607/Bachelor/WISB105/>

Door: Karin Lammers

WE WANT **YOU** FOR OUR COMMISSIE

DE VOLGENDE COMMISSIES ZOEKEN PER DIRECT NIEUWE LEDEN:

LASt Minute (reizen)

kLASse! (goede doelen)

LASpost (krant)

Galacommissie

AtLAS-bond (sport)

Symposiumcommissie

Voor meer informatie en inschrijving ga naar www.USATLAS.nl/commissies